

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Urszula Sara Zielińska

DOP-WŚ.0500.80.2026.KB
4538150.18828556.15209940
Warszawa, 28-09-2026

Dotyczy: odpowiedź na interpelację posła Ryszarda Wilka oraz grupy posłów K10INT19395

Temat: potrzeby wypracowania jednolitych wytycznych dla RDOŚ i parków narodowych, dotyczących granic ingerencji tych organów w dokumenty planistyczne gmin położonych w otulinach parków narodowych i obszarach chronionego krajobrazu, na przykładzie sytuacji mieszkańców Waksmundy w gm. Nowy Targ.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT19395 posła Ryszarda Wilka oraz grupy posłów w sprawie potrzeby wypracowania jednolitych wytycznych dla regionalnych dyrekcji ochrony środowiska (dalej „RDOŚ”) i parków narodowych, dotyczących granic ingerencji tych organów w dokumenty planistyczne gmin położonych w otulinach parków narodowych i obszarach chronionego krajobrazu, na przykładzie sytuacji mieszkańców Waksmundy w gm. Nowy Targ, przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Pytanie nr 1: Na jakim etapie znajduje się obecnie rozpoznanie zażalenia Gminy Nowy Targ na postanowienie Dyrektora Gorczańskiego Parku Narodowego (dalej „GPN”) z 27 kwietnia 2026 r., znak PNE-432-32/23.KC?

Postępowanie w sprawie rozpoznania zażalenia znajduje się na końcowym etapie. Pismem z dnia 14 września 2026 r., znak DOP-WPN.61.373.2026, Minister Klimatu i Środowiska zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem rozstrzygnięcia.

Pytanie nr 2: Czy w ramach jego rozpoznania zostaną szczegółowo przeanalizowane wszystkie dowody przedstawione przez Gminę, w tym mapy, dokumentacja istniejącej zabudowy, pozwolenia na budowę oraz wcześniejsze pozytywne uzgodnienia WZ?

W toku postępowania odwoławczego analizie podlegają wszystkie dokumenty i dowody zgromadzone w aktach sprawy, w tym materiały przedstawione przez Gminę Nowy Targ. Ocenie zostaną poddane m.in. mapy, dokumentacja dotycząca istniejącej zabudowy, decyzje administracyjne, pozwolenia na budowę oraz dokumenty dotyczące wcześniejszych uzgodnień projektu decyzji o warunkach zabudowy. Zgromadzony materiał dowodowy został rozpatrzony w sposób wnikliwy, z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy.

Telefon: (+48) 22 369 29 00
info@klimat.gov.pl
www.gov.pl/klimat

ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Działamy zgodnie z EMAS - zarządzając instytucją, dbamy o środowisko

Pytanie nr 3: Czy Ministerstwo zweryfikuje, czy przez teren „Waksmund 3 / Wielka Góra” rzeczywiście przebiega korytarz ekologiczny uzasadniający odmowę uzgodnienia.

W ramach rozpoznawania zażalenia przedmiotem analizy są wszystkie okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym również zagadnienia dotyczące uwarunkowań przyrodniczych terenu objętego planowaną inwestycją. Obejmuje to także weryfikację informacji dotyczących występowania korytarza ekologicznego na obszarze „Waksmund 3 / Wielka Góra”.

Pytanie nr 4: Czy w ramach analizy zostanie porównane stanowisko Dyrektora GPN z literalną treścią obowiązującego Planu ochrony GPN, który dla przedmiotowego kierunku połączenia ekologicznego wymienia Ostrowsko, Łopuszną, Harklową i Knurów, a nie Waksmund?

Plan ochrony dla GPN będzie brany pod uwagę w ramach postępowania dowodowego. Należy jednak zauważyć, że analiza określonych dokumentów nie może ograniczać się wyłącznie do nazw miejscowości wymienionych przy określonym kierunku powiązania ekologicznego, lecz powinna uwzględniać również pozostałe postanowienia planu ochrony, w tym wskazanie utraty łączności ekologicznej parku z obszarami sąsiednimi jako zagrożenia zewnętrznego oraz ustalenia dla dokumentów planistycznych gmin nakazujące uwzględnienie istniejących korytarzy ekologicznych, utrzymanie charakteru terenów rolnych i leśnych w ich obrębie oraz ograniczanie rozpraszania zabudowy na terenach otwartych.

Pytanie nr 5: Czy Ministerstwo zażąda od GPN wskazania korytarza na mapie w skali umożliwiającej identyfikację konkretnych nieruchomości oraz przedstawienia lokalnych badań potwierdzających jego funkcjonowanie?

Przebieg korytarza ekologicznego będzie identyfikowany na podstawie dostępnego materiału dowodowego, w tym planu ochrony oraz opracowań służących do jego przygotowania.

Pytanie nr 6: Jak Ministerstwo ocenia sytuację, w której Dyrektor GPN wcześniej pozytywnie uzgadniał WZ w granicach tego samego obszaru, w tym dla działek wskazywanych w zażaleniu, a następnie odmawia uzgodnienia Studium z uwagi na korytarz ekologiczny?

Ocena zasadności stanowiska Dyrektora GPN będzie dokonywana w odniesieniu do konkretnych okoliczności sprawy oraz materiału dowodowego zgromadzonego na etapie uzgadniania projektu zmiany Studium. Należy przy tym zauważyć, że postępowania dotyczące uzgodnienia decyzji o warunkach zabudowy oraz postępowania dotyczące uzgodnienia projektów aktów planistycznych mają odmienny charakter, zakres i przedmiot oceny, a każde z nich podlega indywidualnemu rozpatrzeniu z uwzględnieniem stanu faktycznego, prawnego oraz skali potencjalnego oddziaływania na cele ochrony przyrody. Każde postępowanie uzgodnieniowe jest rozpatrywane indywidualnie, z uwzględnieniem przedmiotu sprawy, zakresu planowanego zagospodarowania oraz jego potencjalnych skutków. Z postanowienia Dyrektora GPN wynika, że organ nie zakwestionował możliwości poszerzenia zabudowy w całości, lecz wskazał jako dopuszczalny obszar około 3 ha wokół drogi na Wielką Górę, częściowo już zabudowany na podstawie wcześniej wydanych warunków zabudowy. W toku rozpatrywania zażalenia oceniona zostanie spójność tego rozróżnienia, przyczyny odmiennej oceny pozostałej części obszaru oraz znaczenie wcześniejszych formalnych stanowisk organu.

Pytanie nr 7: Czy wcześniejsze formalne stanowiska organu powinny być uwzględniane przy ocenie zasady zaufania obywatela do administracji oraz proporcjonalności późniejszych ograniczeń?

Wcześniejsze formalne stanowiska organu stanowią jeden z elementów podlegających uwzględnieniu przy ocenie sprawy, w szczególności w kontekście zasady zaufania obywateli do organów administracji publicznej oraz proporcjonalności stosowanych ograniczeń. Należy jednak podkreślić, że wcześniejsze rozstrzygnięcia nie przesądzają o treści późniejszych rozstrzygnięć, gdyż każda sprawa podlega indywidualnej ocenie z uwzględnieniem jej przedmiotu, zakresu, zgromadzonego materiału dowodowego oraz potencjalnych skutków dla chronionych prawem wartości. W toku rozpatrywania zażalenia będą analizowane wcześniejsze stanowiska organu oraz przyczyny odmiennej oceny dopuszczalności zagospodarowania poszczególnych części obszaru, w tym różnice pomiędzy oddziaływaniem pojedynczych inwestycji, a skumulowanymi skutkami realizacji zabudowy przewidzianej w projekcie Studium. Należy przy tym zaznaczyć, że Dyrektor Parku nie wykluczył możliwości jakiegokolwiek poszerzenia terenów budowlanych, lecz określił obszar około 3 ha, położony wokół drogi na Wielką Górę i częściowo już zabudowany, którego przeznaczenie pod zabudowę uznał za możliwe do uzgodnienia. Ocena proporcjonalności rozstrzygnięcia powinna zatem uwzględniać również zaproponowane przez organ ograniczenie przestrzenne, stanowiące w jego ocenie rozwiązanie pozwalające pogodzić rozwój zabudowy z zachowaniem drożności korytarza ekologicznego.

Pytanie nr 8: Czy Ministerstwo podziela stanowisko, że samo położenie nieruchomości w otulinie parku narodowego nie oznacza automatycznego zakazu zabudowy, a organ powinien wykazać konkretny negatywny wpływ projektowanego zagospodarowania na ochronę przyrody Parku?

Samo położenie nieruchomości w otulinie parku narodowego nie ustanawia automatycznego, generalnego zakazu zabudowy. Zgodnie z zakresem uzgodnienia organ powinien ocenić, czy konkretne ustalenia projektu dokumentu planistycznego mogą mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku narodowego. Rozpatrując zażalenie, Minister Klimatu i Środowiska oceni, czy Dyrektor Parku wskazał konkretne uwarunkowania przyrodnicze, mechanizm przewidywanego oddziaływania oraz podstawy faktyczne pozwalające powiązać planowane zagospodarowanie z zagrożeniem dla celów ochrony Parku.

Pytanie nr 9: Czy Ministerstwo uważa za prawidłowe opieranie odmowy na regionalnych i małoskalowych materiałach ECONET lub CORINE bez jednoznacznego lokalnego wykazania przebiegu korytarza?

Zgodnie z art. 75 § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego¹ jako dowód należy dopuścić wszystko, co może się przyczynić do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Tym samym przywołane powyżej opracowania mogą stanowić dowód w sprawie. Podobnie jak pozostałe dowody podlegają one ocenie organu rozpatrującego sprawę. Należy jednak zauważyć, że w sprawie dotyczącej zażalenia na postanowienie Dyrektora GPN, kwestia zachowania powiązań ekologicznych nie wynika wyłącznie z opracowań o charakterze regionalnym, lecz także dokumentów sporządzonych na potrzeby planu ochrony GPN, w których wskazano przebieg korytarzy ekologicznych łączących Park z otoczeniem. W toku rozpatrywania zażalenia wszystkie zgromadzone dowody będą podlegały ocenie Ministra Klimatu i Środowiska.

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Pytanie nr 10: Czy Ministerstwo przeanalizuje również stanowisko RDOŚ dotyczące „Waksmund 3” w ramach swoich kompetencji nadzorczych i systemowych, bez ingerowania w kompetencję GDOŚ do rozpoznania zażalenia?

W sprawie odmowy uzgodnienia projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowy Targ dla obszaru „Waksmund 3” postępowanie zażaleniowe prowadzi GDOŚ, który jest jedynym organem, który posiada właściwość do rozpoznania zażalenia. Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie posiada kompetencji w zakresie nadzoru instancyjnego nad RDOŚ.

Pytanie nr 11: Jak Ministerstwo ocenia stosowanie § 2 uchwały dotyczącej Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dalej: „OChK”, jako argumentu przeciw zabudowie, skoro przepis dotyczący terenów otwartych mówi o ochronie przed zabudową rozproszoną poprzez kształtowanie zwartych układów urbanistycznych, a nie o generalnym zakazie zabudowy?

Pytanie nr 12: Czy zdaniem Ministerstwa RDOŚ, odmawiając uzgodnienia, powinien wskazać konkretny zakaz z § 3 ust. 1 Uchwały, który narusza konkretne ustalenie Studium?

Pytanie nr 20: Czy Ministerstwo podejmie analizę, czy praktyka zastosowana w sprawie Waksmund nie prowadzi w istocie do tworzenia ograniczeń wykraczających poza zakazy wynikające wprost z obowiązujących aktów prawnych?

Zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody² (dalej: „uop”), projekt dokumentu planistycznego w części dotyczącej obszaru chronionego krajobrazu, wymaga uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tego aktu, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody przedmiotowego obszaru. Dokumenty planistyczne prócz konkretyzacji przepisów szczególnych dla terenu, posiadają także charakter konstytutywny (kształtujący). Mając na uwadze powyższe, organy ochrony przyrody w stosunku do dokumentów planistycznych, mogą powoływać się nie tylko na naruszenie obowiązujących na danym obszarze zakazów, ale również na naruszenie celów utworzenia danej formy ochrony przyrody, bowiem zgodnie z ww. przepisem uop ocenie podlega negatywny wpływ ustaleń danego dokumentu na ochronę przyrody obszaru. W przypadku gdy teren objęty dokumentem planistycznym znajduje się na obszarze chronionego krajobrazu zasady jego funkcjonowania, w tym zakazy oraz ustalenia czynnej ochrony ekosystemów określa uchwała sejmiku województwa, natomiast cel ochrony wynika wprost z uop. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 uop obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Organy uzgadniające dokumenty planistyczne w sposób rzetelny i zindywidualizowany oceniają w jaki sposób ustalenia dokumentu wpłyną na walory przyrodnicze i krajobrazowe danego terenu. Na podstawie ww. oceny mogą odmówić uzgodnienia dokumentu planistycznego, jeżeli stwierdzą negatywny wpływ zamierzenia przewidzianego w dokumencie planistycznym na ochronę przyrody i krajobraz. Rozstrzygnięcie musi zawierać precyzyjne wskazanie podstawy prawnej i faktycznej. Organ nie może ograniczyć się do ogólnego zacytowania przepisów ustawy, lecz musi opisać konkretny stan faktyczny (walory przyrodnicze i krajobrazowe terenu, który objęty jest dokumentem planistycznym) i wykazać negatywny wpływ ustaleń zawartych w dokumencie planistycznym na przyrodę i krajobraz obszaru chronionego krajobrazu. Zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 8 Uchwały Nr XX/274/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 kwietnia

² (Dz. U. z 2026 r. poz. 13, z późn. zm.)

2020 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu³, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych obejmują ochronę terenów otwartych przed zabudową rozproszoną poprzez kształtowanie zwartych układów urbanistycznych. Przedmiotowy przepis nie stanowi bezwzględnego zakazu wznoszenia obiektów budowlanych. Natomiast jest on brany pod uwagę przy ocenie wpływu na ochronę przyrody obszaru.

Pytanie nr 13: Jak Ministerstwo ocenia fakt, że Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Małopolskiego pozytywnie zaopiniował „Waksmund 3” i stwierdził brak naruszenia zakazów Południowomałopolskiego OChK?

Dyrektorzy Parków Krajobrazowych nie są organami uzgadniającymi akty planistyczne. Co do zasady opinie przez nich wydawane są każdorazowo oceniane pod kątem merytorycznym w toku postępowań uzgodnieniowych. To do regionalnego dyrektora ochrony środowiska należy ostateczne stanowisko w przedmiocie uzgodnienia. Odnosząc się do wspomnianej w pytaniu opinii Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Małopolskiego, należy wyjaśnić jak w odpowiedzi na powyższe pytania, iż zakres uzgodnienia aktów planistycznych jest zdecydowanie szerszy niż sama ocena zgodności z zakazami. Opinia ta nie obejmuje zatem całego zakresu prowadzonego postępowania.

Pytanie nr 14: Czy w przypadku ochrony zadrzewień właściwym i proporcjonalnym rozwiązaniem powinno być w pierwszej kolejności zastosowanie zapisów chroniących konkretne zadrzewienia, zamiast automatycznego eliminowania całej nieruchomości z możliwości zabudowy?

Przepisy wspomnianej wcześniej uchwały określają jakie zadrzewienia mają zostać objęte ochroną i na jakim terenie. To prawodawca lokalny wydając uchwałę decyduje, które zadrzewienia zostaną objęte ochroną. O zasadności eliminacji całej nieruchomości z możliwości zabudowy decyduje organ uzgadniający, na podstawie konkretnego stanu faktycznego, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz po ocenie wpływu ustaleń projektu studium na ochronę przyrody i krajobraz obszaru chronionego krajobrazu.

Pytanie nr 15: Czy Ministerstwo podziela stanowisko, że Europejska Konwencja Krajobrazowa nie ustanawia samodzielnego generalnego zakazu zabudowy i nie może zastąpić konkretnej podstawy prawnej ograniczenia?

Europejska Konwencja Krajobrazowa nie ustanawia samodzielnego generalnego zakazu zabudowy. Oznacza to, że samodzielnie nie może ona stanowić podstawy prawnej do zakazu zabudowy. Niemniej w sprawach uzgodnień podstawę formułowania ograniczeń stanowi wspomniany już art. 23 ust. 5 uop po dokonaniu wpływu ustaleń projektu studium na ochronę przyrody i krajobraz obszaru chronionego krajobrazu.

Pytanie nr 16: Jakie – zdaniem Ministerstwa – są granice kompetencji RDOŚ i dyrektora parku narodowego w zakresie oceniania liczby rezerw terenów budowlanych, potrzeb mieszkaniowych mieszkańców i ogólnego modelu rozwoju przestrzennego gminy?

Pytanie nr 17: Czy organy ochrony przyrody mogą odmówić uzgodnienia dokumentu z tego powodu, że ich zdaniem gmina lub jej mieszkańcy posiadają już wystarczającą liczbę terenów budowlanych, jeżeli nie wykażą jednocześnie konkretnego negatywnego wpływu danego terenu na przedmiot ochrony?

Pytanie nr 18: Czy Ministerstwo uważa, że w procedurach uzgodnieniowych powinno obowiązywać w pierwszej kolejności poszukiwanie rozwiązań proporcjonalnych i

³ (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 3482, z późn. zm.)

minimalizujących, takich jak linie zabudowy, ochrona zadrzewień, pasy migracyjne, ograniczenia ogrodzeń, powierzchnia biologicznie czynna czy zmniejszenie intensywności zabudowy, zamiast eliminowania całych obszarów z możliwości zagospodarowania?

RDOŚ nie jest organem planistycznym i nie posiada kompetencji do merytorycznej oceny liczby rezerw terenów budowlanych, potrzeb mieszkaniowych mieszkańców i ogólnego modelu rozwoju przestrzennego gminy. RDOŚ zajmuje się oceną ustaleń aktu planistycznego, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody przedmiotowego obszaru. Na marginesie nadmienić należy, że duży wskaźnik chłonności terenów niezabudowanych przekłada się na większą presję ustaleń aktu planistycznego na przyrodę przedmiotowego obszaru. Oczywiście nie jest to aspektem ocenianym w prowadzonym postępowaniu uzgodnieniowym. Obrazuje to jednak na jak dużych obszarach planuje się dopuścić zabudowę, co skutkuje negatywnym wpływem na środowisko przyrodnicze. RDOŚ ocenia wpływ ustaleń zawartych w dokumencie planistycznym na ochronę przyrody, np. przedmiotowego obszaru ochronionego krajobrazu. Jeśli dokument planistyczny zagraża ustanowionym celom ochrony przyrody, RDOŚ jest zobowiązany do odmowy jego uzgodnienia. Jednakże w tym przypadku musi wykazać, że ustalenia aktu planistycznego mają negatywny wpływ na ochronę przyrody przedmiotowego obszaru.

Kształtowanie polityki przestrzennej gminy, w tym określanie kierunków jej rozwoju, potrzeb mieszkaniowych mieszkańców oraz skali rezerw terenów przeznaczonych pod zabudowę, należy do kompetencji właściwych organów gminy.

Organy ochrony przyrody mogą zatem uwzględniać kwestie związane z rozmieszczeniem i skalą planowanej zabudowy w takim zakresie, w jakim mają one znaczenie dla oceny potencjalnego oddziaływania na środowisko i ochronę przyrody.

Pytanie nr 19: Czy Ministerstwo dostrzega potrzebę wypracowania jednolitych wytycznych dla RDOŚ i parków narodowych dotyczących granic ingerencji tych organów w dokumenty planistyczne gmin położonych w otulinach parków narodowych i obszarach chronionego krajobrazu?

Resort środowiska stoi na stanowisku, iż nie ma potrzeby wypracowania w przedmiotowym zakresie jednolitych wytycznych dla RDOŚ, ponieważ uzgodnienie aktu planistycznego wymaga indywidualnego podejścia. Jednolite wytyczne niosłyby ryzyko braku dopasowania do specyficznych, realnych warunków danej sprawy oraz trudność w ich egzekwowaniu.

Zakres kompetencji dyrektora parku narodowego oraz regionalnego dyrektora ochrony środowiska w procedurze planowania przestrzennego wynika wprost z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy o ochronie przyrody. Tym samym nie ma potrzeby opracowywania wytycznych w tym względzie. Przepisy te określają zarówno obowiązek uwzględniania wymagań ochrony przyrody w dokumentach planistycznych, jak i zakres uzgodnień dokonywanych przez właściwe organy ochrony przyrody. Jednocześnie zachowana pozostaje samodzielność gmin w zakresie prowadzenia polityki przestrzennej, przy uwzględnieniu ograniczeń i wymogów wynikających z przepisów odrębnych.

Pytanie nr 20: Czy Ministerstwo podejmie analizę, czy praktyka zastosowana w sprawie Waksunda nie prowadzi w istocie do tworzenia ograniczeń wykraczających poza zakazy wynikające wprost z obowiązujących aktów prawnych?

W ramach rozpatrywania zażalenia dokonywana jest ocena zgodności stanowiska organu uzgadniającego z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z zakresem jego kompetencji w procedurze uzgadniania dokumentów planistycznych. Analizie podlega również to, czy wskazane przez organ przesłanki odmowy uzgodnienia znajdują oparcie w obowiązujących

przepisach oraz czy pozostają w związku z ustawowymi celami ochrony przyrody. Ocena ta obejmuje także weryfikację, czy zastosowane w sprawie ograniczenia wynikają z obowiązujących regulacji prawnych i ich prawidłowej wykładni, czy też prowadziłyby do wykroczenia poza zakres kompetencji organu określony przepisami prawa.

Przy ocenie tej kwestii uwzględniane jest również, że organy ochrony przyrody są zobowiązane do realizacji celów określonych w ustawie o ochronie przyrody, przy jednoczesnym poszanowaniu ustawowo określonych kompetencji organów planistycznych gmin.

Pytanie nr 21: Czy w ramach rozpoznania zażalenia dotyczącego GPN Ministerstwo uwzględni społeczny charakter sprawy, wcześniejsze działania ponad 80 właścicieli nieruchomości oraz ich uzasadnione oczekiwania wynikające z wcześniejszych decyzji i uzgodnień?

W toku rozpatrywania zażalenia zostaną wzięte pod uwagę wszystkie okoliczności i dowody przedstawione przez stronę postępowania. Jeżeli materiał sprawy obejmuje informacje dotyczące społecznego charakteru przedsięwzięcia, wcześniejszych działań właścicieli nieruchomości lub znaczenia wcześniejszych decyzji i uzgodnień, okoliczności te również zostaną uwzględnione przy ocenie sprawy, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia.

Pytanie nr 22: Czy Ministerstwo, po przeanalizowaniu sprawy, jest gotowe doprowadzić do merytorycznego spotkania przedstawicieli Ministerstwa, GPN, GDOŚ/RDOŚ, Gminy Nowy Targ oraz reprezentacji mieszkańców Waksmundu w celu ustalenia, czy ochronę przyrody można pogodzić z racjonalnym i uporządkowanym zagospodarowaniem tego terenu?

Procedura tworzenia aktów planistycznych obejmuje także konsultacje społeczne. Kształtowanie kierunków rozwoju przestrzennego gminy oraz opracowanie projektu studium należy do właściwości organów gminy. Rolą Ministra jako organu rozpatrującego zażalenie jest ocena zgodności postanowienia Dyrektora GPN z obowiązującymi przepisami prawa oraz okolicznościami konkretnej sprawy.

Na zakończenie informuję, iż istnieje możliwość zorganizowania spotkania dotyczącego ochrony przyrody w kontekście zagospodarowania przestrzennego. Z uwagi jednak na toczące się postępowanie należy zwrócić uwagę, aby agenda wydarzenia nie naruszyła zasady dwuinstancyjności. Na etapie postępowania przed Organem I instancji istnieje możliwość spotkania na szczeblu lokalnym (Gmina - RDOŚ). Natomiast na etapie postępowania odwoławczego istnieje możliwość spotkania Gmina - GDOŚ.

Z wyrazami szacunku

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM